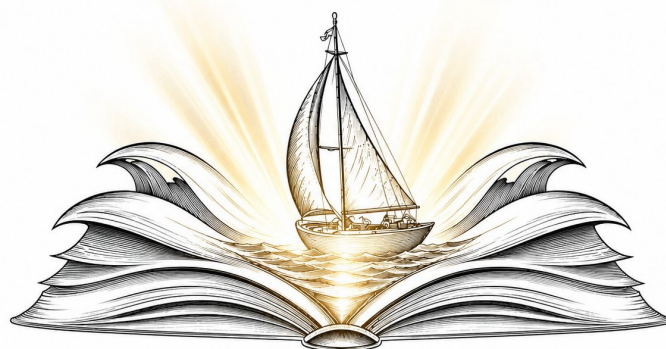

BIBLIOTECA DIGITALĂ
A COMUNEI LUMINA

ION

Liviu Rebreanu

1. Partea I - Opera: particularități ale romanului
2. Partea II - Personajul: Ion
3. Partea III - Relația dintre Ion și Ana
4. Partea IV - Schița rapidă cu mnemonics
5. Partea V - Subiect, barem și schelet de eseu
6. Partea VI - Flashcards

PARTEA I. OPERA - PARTICULARITĂȚILE ROMANULUI

I. Curent literar + două trăsături

Romanul Ion, publicat în 1920, aparține realismului obiectiv interbelic și marchează maturizarea romanului românesc modern. Liviu Rebreanu renunță la imaginea idilică a satului și construiește o lume dură, verosimilă, în care pământul devine criteriu social, moral și existențial. Opera se află la granița dintre tradiție și modernitate: păstrează universul rural, dar îl privește obiectiv, fără idealizare, printr-o tehnică narativă riguroasă.

- Trăsătura 1 - obiectivitatea narativă. Narațiunea este realizată la persoana a III-a, de către un narator omniscient și omniprezent, cu focalizare zero. Naratorul nu se implică afectiv, ci urmărește comportamente, gesturi, conflicte și consecințe, creând impresia de viață autentică.
- Trăsătura 2 - caracterul realist și monografic. Romanul prezintă satul ardelenesc în toate dimensiunile lui: hora, nunta, botezul, înmormântarea, relațiile de familie, ierarhia socială, autoritățile locale, preotul, învățătorul și lumea țăranilor. Personajele sunt tipice pentru categoria socială din care provin, dar au și profunzime psihologică.

CITAT / FORMULARE: „Rebreanu este neîndoiește un artist obiectiv.”

Cum îl folosești: se poate folosi pentru a demonstra realismul obiectiv, lipsa idealizării și perspectiva rece asupra satului.

MNEMONIC: R.E.B.R.E.A.N.U. PENTRU ROMANUL REALIST

R = Realism obiectiv: satul este prezentat verosimil, dur, fără înfrumusețare.

E = Epopee rurală: romanul urmărește viața unei comunități întregi.

B = Bipolaritate: Glasul pământului și Glasul iubirii.

R = Relația om-pământ: pământul oferă identitate, demnitate și putere.

E = Eponim: titlul fixează destinul protagonistului.

A = Acțiune circulară: romanul începe și se încheie cu imaginea drumului.

N = Narator obiectiv: persoana a III-a, omniscientă, focalizare zero.

U = Univers monografic: satul, obiceiurile, familia, autoritățile, ierarhiile.

II. Tema + două secvențe

Tema romanului este problematica pământului, văzută ca problemă a existenței țărănești. În lumea satului din Pripas, pământul nu este doar avere, ci demnitate, putere socială și identitate. Pentru Ion, lipsa pământului produce umilință și revoltă, iar dorința de a-l obține devine o obsesie care îi distruge umanitatea. Tema se completează prin conflictul dintre „glasul pământului” și „glasul iubirii”, adică dintre dorința de avere și atracția pentru Florica.

Secvența 1 - Hora din Pripas

Scena horei de la începutul romanului are rol expozițional și simbolic. Hora prezintă satul ca organism social, cu ierarhii clare: fruntașii satului stau separat, săracii sunt marginalizați, iar tinerii participă la joc în funcție de statut și alianțe. În acest cadru, Ion o curtează pe Ana, deși o iubește pe Florica, pentru că Ana are pământ. Tot aici se declanșează conflictul exterior, prin umilirea lui Ion de către Vasile Baci, care îl numește sărăntoc și îi refuză statutul de ginere.

CITAT / FORMULARE: Hora devine „hora sorții” pentru Ion, Ana și Florica.

Cum îl folosești: arată că scena nu este doar etnografică, ci anunță conflictul social, erotic și moral al romanului.

Secvența 2 - Sărutarea pământului

O scenă esențială pentru tema romanului este momentul în care Ion se raportează la pământ ca la o ființă vie și adorată. El simte mai întâi micimea omului în fața întinderii pământului, apoi se apleacă și îl sărută cu voluptate. Gestul concentrează obsesia protagonistului: pământul devine obiect erotic, religios și social în același timp. Scena are valoare simbolică și premonitoare, deoarece bucuria posesiunii ascunde deja fiorul morții.

MNEMONIC DE SCENĂ PENTRU OPERĂ: HO-PA

HO = Hora: satul, ierarhia, conflictul, alegerea Anei pentru avere.

PA = Pământul: obsesie, demnitate, posesiune, simbol premonitoriu.

III. Două elemente de structură, compoziție și limbaj

1. Titlul

Titlul Ion este eponim, deoarece numele protagonistului concentrează destinul întregului roman. Ion nu este doar un individ, ci și un tip reprezentativ pentru țăranul sărac, energic, harnic și umilit de lipsa pământului. Prin simplitatea lui, titlul fixează în centrul operei o forță instinctuală, un personaj care transformă dorința de ascensiune socială într-o patimă distructivă.

2. Conflictul

Conflictul este complex. Conflictul exterior apare între Ion și Vasile Baci, deoarece Ion urmărește pământurile Anei, iar Vasile Baci refuză să-și dea averea unui sărac. Se adaugă conflictul cu George Bulbuc, rivalul social și erotic, precum și tensiunile cu familia și comunitatea. Conflictul interior este dat de opoziția dintre „glasul pământului” și „glasul iubirii”: Ion vrea pământul Anei, dar o dorește pe Florica. Incapacitatea de a armoniza cele două „glasuri” îl conduce spre degradare și moarte.

3. Perspectiva narativă și compoziția circulară

Perspectiva narativă este obiectivă, cu narator omniscient, omniprezent și relatare la persoana a III-a. Naratorul urmărește atât gesturile exterioare, cât și motivațiile interioare ale personajelor, fără să transforme discursul într-o confesiune. Compoziția este circulară: romanul începe cu drumul care intră în Pripas și se încheie cu același drum care iese din sat. Drumul funcționează ca graniță între realitate și ficțiune, dar și ca simbol al trecerii destinului prin lumea satului.

MNEMONIC PENTRU STRUCTURĂ: TIT-CON-PER

TIT = titlul eponim: Ion devine centru de forță și destin.

CON = conflict dublu: exterior social și interior psihologic.

PER = perspectivă obiectivă: narator omniscient, persoana a III-a, compoziție circulară.

Concluzie pentru opera studiată

Prin temă, construcție narativă, conflict și perspectivă, Ion ilustrează romanul realist-obiectiv interbelic. Rebreanu construiește o monografie a satului ardelenesc, dar și drama unui personaj dominat de instinctul posesiunii. Pământul devine în roman criteriu al demnității și cauză a dezumanizării, iar destinul lui Ion arată că încălcarea ordinii morale atrage un final tragic.

PARTEA II. PERSONAJUL - ION

Această secțiune poate fi folosită pentru subiectul despre particularitățile de construcție a unui personaj. Ea păstrează cerințele de BAC: statut social, moral și psihologic, trăsătură dominantă evidențiată prin episoade, mijloace de caracterizare și concluzie.

Tipologie literară

- personaj principal, deoarece acțiunea urmărește destinul lui de la umilință socială la ascensiune și prăbușire;
- personaj eponim, deoarece numele său devine titlul romanului;
- personaj realist, fiind construit în legătură cu mediul social și cu problema pământului;
- personaj complex, deoarece combină hărnicia, energia și voința cu brutalitatea, egoismul și lipsa empatiei;
- personaj tragic, pentru că patima pământului îl conduce la degradare morală și moarte.

I. Statutul social, moral și psihologic

Statutul lui Ion

Social	Moral și psihologic
țaran sărac din Pripas, fiul Glanetașilor; nu are pământ suficient, deci nu are prestigiu social; este harnic, energic și ambițios; urmărește ascensiunea prin căsătoria cu Ana; după obținerea pământului, caută din nou iubirea Floricăi.	moral: manipulator, egoist, brutal, folosește iubirea Anei pentru avere; moral: încalcă rânduiala familiei și demnitatea celui alt; psihologic: dominat de „glasul pământului”, obsesiv și calculat; psihologic: trăiește conflictul dintre pământ și iubire, dar alege interesul material.

MNEMONIC PENTRU STATUT: P.Ă.M.Ă.N.T.

P = Pământ: lipsa lui produce umilință și revoltă.
Ă = Ambiție: Ion vrea să-și depășească statutul.
M = Manipulare: Ana devine mijloc pentru avere.
Ă = Întunecare morală: setea de avere îi distruge empatia.
N = Năvală instinctuală: dorințele lui sunt violente și primare.
T = Tragic: destinul se încheie prin moarte și pedeapsă.

II. Trăsătura dominantă + episoade

Pentru caracterizare, trăsătura cea mai ușor de susținut este setea obsesivă de pământ. Ion este construit ca o energie a posesiunii: hărnicia și ambiția lui ar putea fi calități, dar obsesia le transformă în instrumente ale degradării. El nu urmărește doar siguranță materială, ci recunoaștere, putere și revanșă socială.

Episodul 1 - Hora din Pripas și umilirea socială

La hora din Pripas, Ion o caută pe Ana, deși gândul lui se îndreaptă spre Florica. Alegerea Anei este dictată de interesul material, pentru că ea are „locuri, case și vite multe”. Umilirea provocată de Vasile Baciuc, care îl respinge ca ginere din cauza sărăciei, alimentează dorința de revanșă. Episodul arată că Ion transformă iubirea într-o strategie socială.

Episodul 2 - Sărutarea pământului

Scena sărutării pământului dezvăluie intensitatea obsesiei. Ion se comportă ca în fața unei ființe iubite și sacre, iar gestul are o încărcătură aproape ritualică. Pământul devine pentru el mai important decât oamenii, mai important decât Ana și chiar decât propria integritate morală. De aceea, scena este centrală pentru construcția personajului.

Episodul 3 - Finalul, pentru pedeapsa tragică

După moartea Anei și a copilului, Ion se întoarce către Florica, deși aceasta este căsătorită cu George. El ignoră din nou limitele morale și sociale, iar finalul tragic, moartea sub loviturile lui George, funcționează ca pedeapsă narativă. Sapa, unealta pământului, devine instrumentul morții lui Ion, ceea ce încheie simbolic destinul personajului.

CITAT / FORMULARE: „Cât pământ, Doamne!”

Cum îl folosești: concentrează admirația, lăcomia și sentimentul de micime al lui Ion în fața pământului dorit.

MNEMONIC PENTRU PERSONAJ: G.P.I.

G = Glasul pământului: obsesia care îl domină.

P = Puterea socială: vrea avere, demnitate și statut.

I = Instinctul: acționează brutal, calculat și egoist.

III. Mijloace de caracterizare

- Caracterizarea directă apare prin aprecierile naratorului și prin reacțiile celorlalte personaje, care îl văd când ca harnic și vrednic, când ca sărac periculos și lipsit de scrupule.
- Caracterizarea indirectă se realizează prin fapte: seducerea Anei, conflictul cu Vasile Baci, violența față de familie și revenirea la Florica.
- Limbajul și gesturile îl definesc prin energie, hotărâre și brutalitate. Gesturile lui în raport cu pământul sunt mai intense decât gesturile de afecțiune față de oameni.
- Relațiile cu Ana, Florica, Vasile Baci și George Bulbuc arată contradicția dintre dorința de iubire și patima socială a posesiunii.

Concluzie pentru personaj

Ion este un personaj realist, complex și tragic, construit în jurul unei obsesii: pământul. Rebreanu nu îl idealizează și nu îl reduce la simplă brutalitate, ci îl prezintă ca produs al unei lumi în care pământul decide demnitatea socială. Totuși, Ion devine vinovat moral pentru că transformă oamenii în mijloace, iar destinul lui confirmă degradarea provocată de absolutizarea interesului material.

PARTEA III. RELAȚIA DINTRE ION ȘI ANA

Această secțiune modifică și clarifică materialul despre relația dintre două personaje. Structura respectă cerințele din barem: statutul celor doi, relația evidențiată prin două episoade, două elemente de structură/compoziție relevante și concluzie.

Introducere

Relațiile dintre personaje sunt fundamentale într-o operă epică, deoarece ele declanșează conflictul și evoluția acțiunii. În romanul Ion, relația dintre Ion și Ana nu este o poveste de iubire, ci un raport dezechilibrat de putere, construit pe manipulare, interes material și vulnerabilitate afectivă. Ion caută pământul, Ana caută iubirea, iar această opoziție produce tragedia.

I. Statutul social, moral și psihologic al personajelor

Tabel de memorat: Ion vs. Ana

Statut	Ion	Ana
Social	țaran sărac, fiul Glanetașilor; lipsit de pământ și de prestigiu; vrea ascensiune socială prin căsătoria cu Ana	fiica lui Vasile Baci, unul dintre cei mai bogați țărani; are avere, dar nu are autonomie reală
Moral	dominat de interes, manipulator, lipsit de empatie; o folosește pe Ana ca mijloc pentru pământ	inocentă, sinceră, vulnerabilă; caută afecțiune și devine victimă a unei lumi patriarhale
Psihologic	voluntar, calculat, instinctual; prins între pământ și iubirea pentru Florica	fragilă, timidă, dependentă afectiv; trece de la speranță la disperare și autodistrugere

MNEMONIC DE CONTRAST: ION = P.C.D. / ANA = I.V.S.

Ion P.C.D. = Pământ, Calcul, Dominare.

Ana I.V.S. = Inocență, Vulnerabilitate, Supunere.

Formula de ținut minte: PCD folosește iubirea; IVS caută iubirea.

II. Relația ilustrată prin două episoade

Episodul 1 - Hora și întâlnirea sub nuc

La începutul romanului, Ion părăsește hora și o caută pe Ana, pe care o atrage la umbra nukului. Scena pare intimă, dar nu este construită pe iubire autentică. Ion îi oferă țuică, încearcă să o apropie de el și îi exploatează vulnerabilitatea, în timp ce gândurile lui se îndreaptă spre Florica. Ana este prezentă fizic, dar absentă afectiv din conștiința lui Ion; Florica este absentă fizic, dar prezentă mental. Episodul arată caracterul artificial al relației: Ion nu o iubește pe Ana, ci vede în ea drumul spre pământ.

CITAT / FORMULARE: „Nu-i fusese dragă Ana...”

Cum îl folosești: demonstrează lipsa iubirii autentice și calculul lucid al lui Ion în raport cu Ana.

Episodul 2 - Ana la casa Glanetașului

După ce Vasile Baci află că Ion este tatăl copilului, Ana este trimisă la casa Glanetașului. Indiferența lui Ion este brutală: el mănâncă tacticos, își șterge briceagul și privește sarcina Anei ca pe o garanție a reușitei sale. Nu o întâmpină ca pe o femeie iubită, ci ca pe o probă într-o negociere între bărbați. Ana devine obiect de tranzacție între Vasile Baci și Ion, iar copilul devine instrumentul prin care Ion obține pământul.

Episod bonus - Sinuciderea Anei

Finalul Anei confirmă eșecul relației. Lipsită de iubirea lui Ion, agresată de tată și de soț, izolată în comunitate și redusă la rolul de instrument, Ana ajunge să vadă moartea ca singura ieșire. Sinuciderea ei arată consecința morală a unei relații în care vulnerabilitatea afectivă este exploatată de interesul material.

MNEMONIC PENTRU EVOLUȚIA RELAȚIEI: H.C.S.

H = Hora: seducție calculată, alegerea Anei pentru pământ.

C = Casa Glanetașului: indiferență, tranzacție, copilul ca garanție.

S = Sinuciderea: prăbușirea victimei și vinovăția morală a lui Ion.

III. Două elemente de structură/compoziție relevante pentru relație

1. Titlul

Titlul este relevant pentru relația Ion-Ana deoarece romanul poartă numele protagonistului, iar Ana apare în primul rând în raport cu proiectul lui de ascensiune socială. Titlul arată centralitatea lui Ion și dezechilibrul relației: el acționează, calculează și domină, în timp ce Ana suportă consecințele. Din acest punct de vedere, titlul fixează și raportul de forță dintre personajul activ și personajul-victimă.

2. Conflictul

Relația Ion-Ana este determinată de conflictul social al pământului. Ion și Vasile Baci se confruntă pentru avere și statut, iar Ana este prinsă între ei. Conflictul erotic este fals în cazul lui Ion, deoarece iubirea lui se îndreaptă spre Florica; pentru Ana, însă, relația este afectivă și existențială. De aici rezultă dezechilibrul: Ion vrea proprietate, Ana vrea iubire, iar imposibilitatea întâlnirii acestor dorințe produce tragedia.

3. Perspectiva narativă

Perspectiva narativă obiectivă permite cititorului să vadă limpede dezechilibrul dintre cei doi. Naratorul omniscient pătrunde în gândurile lui Ion și arată că Ana nu este iubită, ci folosită. În același timp, urmărește degradarea psihologică a Anei, de la speranță și dependență afectivă la deznădejde. Astfel, relația nu este relatată subiectiv, ci analizată realist, ca efect al unei lumi sociale dure.

Concluzie pentru relație

Relația dintre Ion și Ana este construită pe opoziția dintre interes material și nevoie afectivă. Ion este manipulator, activ și dominator, în timp ce Ana este sinceră, pasivă și vulnerabilă. Prin această relație, Rebreanu demască violența socială și morală a unei lumi în care pământul valorează mai mult decât demnitatea umană. Tragedia Anei și moartea lui Ion arată că dezechilibrul dintre dorință, morală și rânduială nu poate rămâne nepedepsit.

PARTEA IV. SCHIȚA RAPIDĂ CU MNEMONICS

Această parte este pentru recapitulare vizuală. Elevii o citesc pe verticală, bloc cu bloc. Fiecare cod mnemonic trebuie repetat fără material, apoi completat din memorie.

A. OPERA

CONTEXT - CURENT - AN

Curent literar: realism obiectiv interbelic.

An apariție: 1920.

Tip de roman: realist, obiectiv, social, doric, monografic.

Autor: Liviu Rebreanu, creator al romanului românesc realist modern.

Formulă: persoana a III-a, narator omniscient, focalizare zero, obiectivitate.

REBREANU - CONCEPTE-CHEIE

R: Realism obiectiv.

E: Epopee rurală a satului ardelenesc.

B: Bipolaritatea Glasul pământului / Glasul iubirii.

R: Relația omului cu pământul.

E: Eponim - Ion.

A: Acțiune circulară prin imaginea drumului.

N: Narator omniscient.

U: Univers monografic.

TEMĂ + EPISOADE

Temă: problematica pământului și drama țăranului sărac.

Episod 1: Hora din Pripas - ierarhie socială, conflict, alegerea Anei.

Episod 2: Sărutarea pământului - obsesie, posesiune, simbol premonitoriu.

Bonus relație: Casa Glanetașului - Ana devine obiect de tranzacție.

STRUCTURĂ - COMPOZIȚIE - LIMBAJ

Titlu: eponim, fixează destinul protagonistului.

Conflict: exterior social + interior psihologic.

Perspectivă: obiectivă, persoana a III-a, narator omniscient.

Compoziție: două părți - Glasul pământului / Glasul iubirii.

Circularitate: drumul intră și iese din Pripas.

Stil: sobru, anticalofil, precis, realist.

B. PERSONAJUL - ION

STATUT INIȚIAL -> EVOLUȚIE

Start: țăran sărac, harnic, umilit de lipsa pământului.

Declanșator: refuzul lui Vasile Baciș și dorința de avere.

Criză: seducerea Anei, violența, degradarea morală.

Transformare: obține pământul, dar pierde umanitatea.

Final: revine la Florica și este ucis de George.

G.P.I. - TRĂSĂTURI

G = Glasul pământului: obsesia dominantă.

P = Putere socială: vrea statut și demnitate.

I = Instinct: acționează brutal și calculat.

SCENE DE CARACTERIZARE

Hora: calcul, alegerea Anei, umilirea socială.

Sărutarea pământului: obsesie și simbol al posesiunii.

Finalul: pedeapsă tragică, sapa ca instrument al destinului.

C. RELAȚIA ION - ANA

S.M.P. AL CELOR DOI

Social: Ion sărac, Ana bogată, dar lipsită de autonomie.

Moral: Ion manipulator, Ana inocentă și victimă.

Psihologic: Ion calculat și instinctual, Ana fragilă și dependentă afectiv.

P.C.D. VS I.V.S.

Ion: Pământ, Calcul, Dominare.

Ana: Inocență, Vulnerabilitate, Supunere.

Contrastul lor produce tensiunea relației.

H.C.S. - EVOLUȚIA RELAȚIEI

H = Hora: seducție calculată.

C = Casa Glanetașului: copilul devine garanție materială.

S = Sinuciderea: finalul tragic al victimei.

Tabel rapid de mnemotehnici

Cod	Ce reții	Formulare de pus în eseu
REBREANU	roman realist	Rebreanu = Realism, Epopee, Bipolaritate, Relație cu pământul, Eponim, Acțiune circulară, Narator, Univers monografic
HO-PA	tema operei	Hora arată satul și conflictul; pământul arată obsesia lui Ion
TIT-CON-PER	structură	Titlu eponim, conflict dublu, perspectivă obiectivă
PĂMÂNT	statut personaj	Ion este definit prin pământ, ambiție, manipulare și final tragic
GPI	trăsătura lui Ion	Glasul pământului, puterea socială, instinctul
PCD/IVS	contrast relație	Ion domină prin calcul; Ana suportă prin vulnerabilitate
HCS	evoluția relației	Horă, Casa Glanetașului, Sinuciderea
ISEEC	eseu BAC	Introducere, Statut, Episoade, Elemente, Concluzie

PARTEA V. SUBIECT, BAREM ȘI SCHELET DE ESEU

Subiectul al III-lea - relația dintre două personaje

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți relația dintre două personaje într-un text narativ studiat, aparținând lui Liviu Rebreanu.

Repere de bifat în eseu

- prezentarea statutului social, moral și psihologic al fiecărui personaj;
- evidențierea relației prin două episoade/secvențe comentate;
- analiza a două elemente de structură, compoziție și/sau limbaj relevante pentru relație;
- introducere, cuprins și concluzie clare;
- minimum 400 de cuvinte și limbă literară.

MNEMONIC PENTRU ESEU: I.S.E.E.C.

I = Introducere: relația Ion-Ana este nucleul tragediei sociale și morale.

S = Statut: Ion sărac și ambițios; Ana bogată, dar vulnerabilă.

E = Episod 1: Hora / sub nuc - seducție calculată, lipsa iubirii autentice.

E = Episod 2: Casa Glanetașului - Ana devine obiect de tranzacție.

C = Concluzie: relația opune interesul material nevoii afective.

Schelet de eseu - gata de transformat în text

1. Introducere

În romanul realist Ion de Liviu Rebreanu, relația dintre Ion și Ana este esențială pentru declanșarea conflictului și pentru evoluția destinului protagonistului. Aceasta nu se întemeiază pe iubire reciprocă, ci pe opoziția dintre setea de pământ a lui Ion și nevoia de afecțiune a Anei.

2. Statutul personajelor

Ion este un țăran sărac, harnic și ambițios, umilit de lipsa pământului. Moral, el se degradează prin manipulare și violență, iar psihologic este dominat de „glasul pământului”. Ana este fiica bogatului Vasile Baci, dar statutul social nu îi aduce libertate. Moral, ea este inocentă și sinceră, iar psihologic este fragilă, dependentă afectiv și lipsită de apărare.

3. Primul episod

La horă și în întâlnirea sub nuc, Ion o apropie pe Ana nu din iubire, ci din calcul. Scena dezvăluie diferența dintre prezența fizică a Anei și absența ei afectivă din mintea lui Ion, atras în continuare de Florica. Relația se naște astfel sub semnul manipulării.

4. Al doilea episod

În scena de la casa Glanetașului, Ana este trimisă la Ion după aflarea sarcinii. Indiferența lui Ion, gesturile lui reci și privirea triumfătoare asupra sarcinii arată că femeia este tratată ca instrument al obținerii pământului. Copilul devine garanția succesului material, nu semnul unei iubiri.

5. Elemente de structură/compoziție

Titlul eponim subliniază centralitatea lui Ion și dezechilibrul relației, deoarece Ana este absorbită în proiectul social al protagonistului. Conflictul este relevant pentru relație, fiind social, moral și erotic: Ion se luptă cu Vasile Baci pentru pământ, iar Ana devine victimă în conflictul bărbaților. Perspectiva obiectivă a naratorului permite cititorului să vadă limpede calculul lui Ion și degradarea Anei.

6. Concluzie

În concluzie, relația Ion-Ana este una tragică, marcată de dezechilibru, violență simbolică și lipsă de reciprocitate. Ion urmărește pământul, Ana caută iubirea, iar imposibilitatea întâlnirii celor două dorințe conduce la moarte, vinovăție și prăbușire morală.

Formule de început pentru eseu

- „În literatura realistă, relațiile dintre personaje au rolul de a dezvălui mecanismele sociale și morale ale lumii reprezentate.”
- „În romanul Ion, cuplul Ion-Ana nu ilustrează armonia iubirii, ci drama unei relații dezechilibrate, în care interesul material distruge demnitatea umană.”
- „Prin Ion și Ana, Rebreanu arată cum pământul devine forță socială, dar și cauză a degradării morale.”

Formule de concluzie pentru eseu

- „Prin urmare, relația dintre Ion și Ana devine expresia tragică a conflictului dintre dorința de posesiune și nevoia de iubire.”
- „Destinul Anei și al lui Ion demonstrează că încălcarea rânduielii morale atrage consecințe tragice.”
- „Rebreanu construiește o relație realistă, dură și memorabilă, în care satul, pământul și familia devin forțe ale destinului.”

PARTEA VI. FLASHCARDS

Aceste flashcards sunt gândite pentru memorare rapidă. Acoperă opera, personajul și relația Ion-Ana.

Întrebare	Răspuns de memorat
Anul apariției romanului Ion?	1920.
Curentul literar?	Realism obiectiv interbelic.
Ce tip de roman este Ion?	Roman realist, obiectiv, social, monografic și doric.
Tema principală?	Problematica pământului și drama țăranului sărac.
Ce reprezintă pământul în roman?	Demnitate, putere socială, avere, identitate și obsesie.
Care sunt cele două părți ale romanului?	Glasul pământului și Glasul iubirii.
Ce rol are hora?	Prezintă satul, ierarhia socială și declanșează conflictul.
Ce simbolizează sărutarea pământului?	Obsesia posesiunii și legătura aproape erotică a lui Ion cu pământul.
Ce tip de titlu are romanul?	Titlu eponim.
Perspectiva narativă?	Obiectivă, persoana a III-a, narator omniscient, focalizare zero.
Compoziția romanului?	Circulară: începe și se încheie cu imaginea drumului.
Statutul social al lui Ion?	Țăran sărac, harnic, fără pământ, umilit social.
Trăsătura dominantă a lui Ion?	Setea obsesivă de pământ.
Statutul moral al lui Ion?	Manipulator, egoist, brutal, dominat de interes material.
Statutul Anei?	Fiica bogatului Vasile Baci, dar vulnerabilă și lipsită de autonomie.
Cum este relația Ion-Ana?	Dezechilibrată: Ion caută pământul, Ana caută iubirea.
Primul episod pentru relație?	Hora și întâlnirea sub nuc: seducție calculată.
Al doilea episod pentru relație?	Casa Glanetașului: Ana devine instrument de negociere.
Ce semnifică sinuciderea Anei?	Prăbușirea victimei și consecința morală a manipulării.
Mnemonic pentru relație?	H.C.S. = Hora, Casa Glanetașului, Sinuciderea.
Mnemonic pentru personaj?	G.P.I. = Glasul pământului, Putere socială, Instinct.
Concluzia operei?	Ion este un roman realist-obiectiv despre pământ, demnitate, degradare și destin tragic.